

Sygn. akt III AUz 59/19

POSTANOWIENIE

Dnia 2 września 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Barbara Białecka (spr.)
Sędziowie:	Beata Górską Anna Polak

po rozpoznaniu w dniu 2 września 2019 roku na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z odwołania W. S.

przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno – Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji

od decyzji z dnia 12.07.2017 roku

o ponownym ustaleniu wysokości emerytury policyjnej

wskutek zażalenia ubezpieczonego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Koszalinie, Wydziału IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27 maja 2019 roku, sygn. akt IV U 300/19

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Anna Polak Barbara Białecka Beata Górską

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 maja 2019 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zawiesił postępowanie w sprawie.

Sąd I instancji odwołał się do treści art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c. i wskazał, że w niniejszej sprawie były funkcjonariusz (...) W. S. otrzymał decyzję o ponownym ustaleniu wysokości emerytury w związku z doliczeniem do wysługi emerytalnej okresu zatrudnienia po zwolnieniu ze służby, w oparciu o treść przepisów, które stanowiły podstawę dla innego sądu powszechnego, do skierowania pytania prawnego dotyczącego zgodności z Konstytucją RP, ww. przepisów ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. Sąd zwrócił uwagę, że ubezpieczony kwestionuje te same przepisy i uregulowania sytuacji emerytalnej byłych funkcjonariuszy służb mundurowych, które stanowić będą przedmiot kontroli konstytucyjnej wykonywanej przez Trybunał Konstytucyjny, w sprawie prowadzonej pod sygnaturą akt P 4/18. Nadto, Sąd wskazał, że ubezpieczony jest też objęty zakresem rzeczowym pytania prawnego, albowiem pełnił służbę zarówno przed dniem 11 września 1989 r. jak i po tym dniu.

W ocenie Sądu I instancji odpowiedź udzielona przez Trybunał Konstytucyjny ma decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia zawisłego sporu sądowego dotyczącego odwołania W. S. od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 12 lipca 2017r.

Zdaniem Sądu Okręgowego treść złożonych przez odwołującego zarzutów i wskazane wyżej wątpliwości uzasadniają konieczność przeprowadzenia merytorycznej oceny wskazanych przez Sąd przepisów ustaw z wzorcami konstytucyjnymi powołanymi w sentencji postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 24 stycznia 2018 r.

Sąd wyjaśnił, że z uwagi na bardzo dużą liczbę wydanych decyzji i składanych przez osoby zainteresowane odwołań w analogicznych sprawach, konieczne jest zajęcie stanowiska przez organ stojący na straży Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, mający wyłączną kompetencję, na podstawie art. 193 Konstytucji RP, co do ewentualnego uznania wskazanych przepisów ustaw za zgodne lub niezgodne z Konstytucją.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd Okręgowy uznał, że na obecnym etapie sprawy istnieją podstawy do zawieszenia postępowania, wynikające z postępowania toczącego się przed Trybunałem Konstytucyjnym.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł ubezpieczony, zaskarżając orzeczenie w całości. Jednocześnie, zaskarżonemu rozstrzygnięciu zarzucił naruszenie prawa procesowego, a mianowicie art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c. poprzez zawieszenie postępowania, pomimo iż sąd jest uprawniony do samodzielnego rozstrzygnięcia zgodności przepisu, na podstawie którego orzeka z Konstytucją RP i w razie uznania, iż przepis ten jest niezgodny z Konstytucją, powinien go pominąć przy rozstrzyganiu in concreto, a w konsekwencji brak jest konieczności zawieszania niniejszego postępowania.

Mając na uwadze powyższe zarzuty wniósł o zmianę przedmiotowego postanowienia i przekazanie sprawy do Sądu Okręgowego w Warszawie do dalszego prowadzenia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie ubezpieczonego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zdaniem Sądu Okręgowego, w sprawie zaistniały podstawy do zawieszenia postępowania do czasu rozstrzygnięcia przez Trybunał Konstytucyjny sprawy P 4/18.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c. Sąd może zawiesić postępowanie z urzędu, jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku postępowania toczącego się przed Trybunałem Konstytucyjnym albo Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Wprowadzając regulację zawartą w tym artykule ustawodawca zdecydował się ustanowić wyraźną podstawę zawieszenia postępowania w sytuacji, w której rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku postępowania toczącego się przed Trybunałem Konstytucyjnym.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 czerwca 2004 r., sygn. III CK 536/02 wyraził stanowisko, zgodnie z którym jeżeli sąd ma przekonanie co do niezgodności przepisu ustawy z Konstytucją lub ma wątpliwości w tym względzie, to ma obowiązek zwrócić się do Trybunału Konstytucyjnego z odpowiednim pytaniem prawnym. Tak więc w okolicznościach niniejszej sprawy nie można czynić zarzutu Sądowi orzekającemu, że w związku z pytaniem prawnym, jakie zadał Sąd Okręgowy w Warszawie i wątpliwościami powziętymi również przez Sąd Okręgowy w Koszalinie, zawieszając postępowanie uchybił przepisom prawa procesowego, czy też dopuścił się innych naruszeń, skutkujących brakiem merytorycznego rozpoznania sprawy ubezpieczonego. Od wyniku bowiem postępowania toczącego się przed Trybunałem Konstytucyjnym zależy rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego zasadne jest zatem oczekiwanie na rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego. W konsekwencji Sąd I instancji właściwie zastosował przepis art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c. stanowiący podstawę zawieszenia postępowania z urzędu.

Sąd Apelacyjny uznał zaskarżone rozstrzygnięcie za prawidłowe i na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji postanowienia.

Anna Polak Barbara Białecka Beata Górska